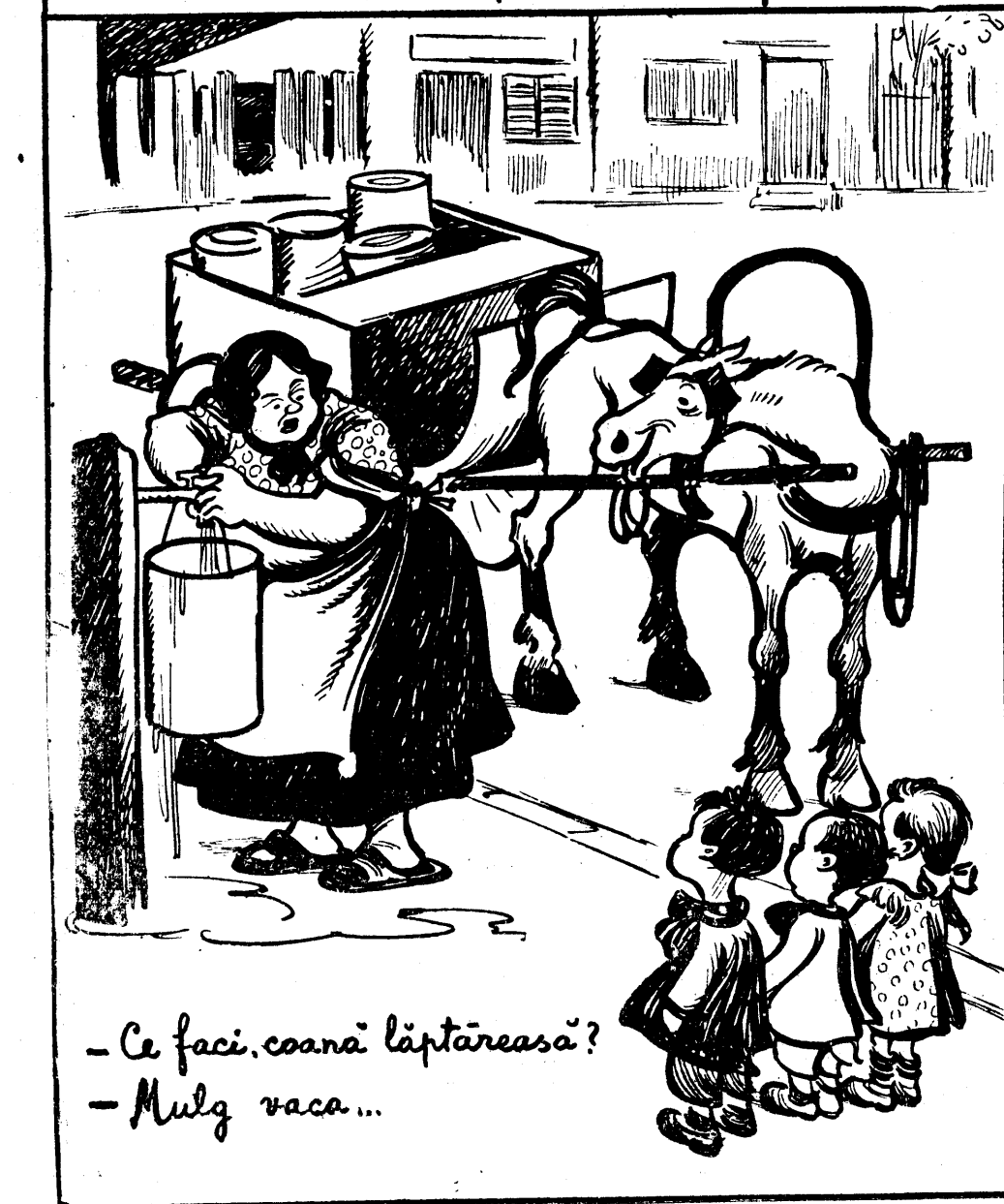
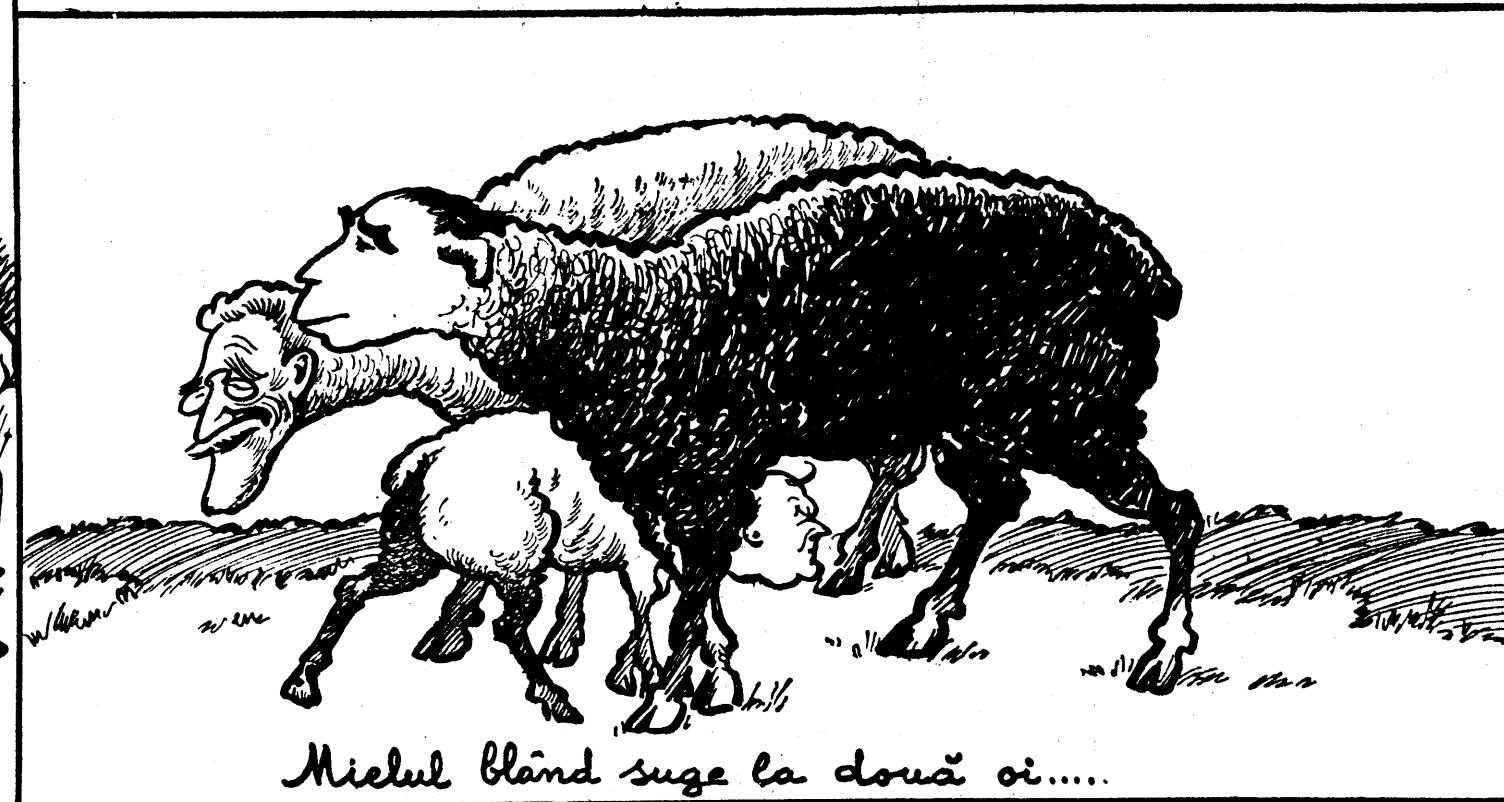
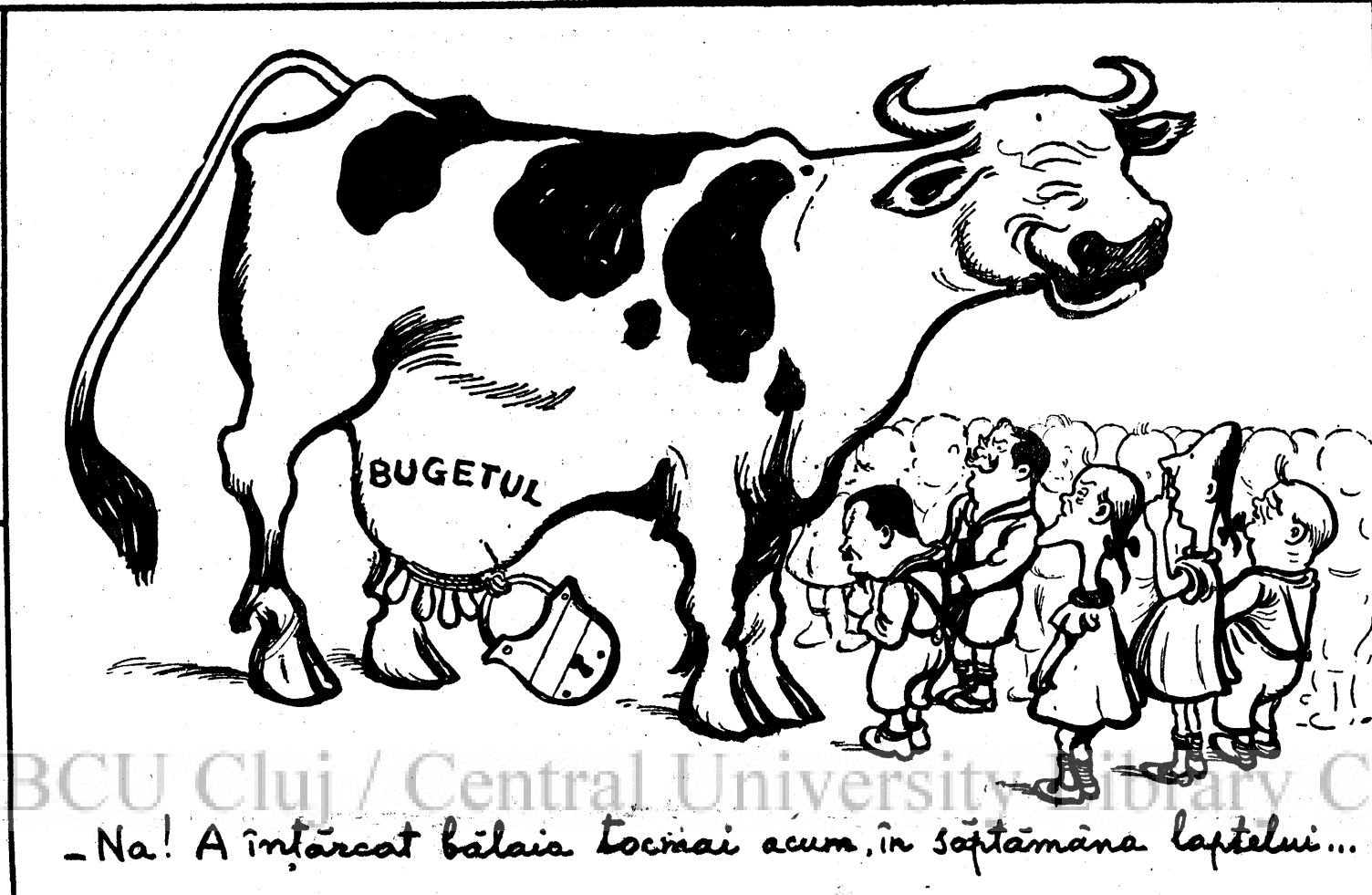

Director: **PAMFIL ȘEICARU**
 REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
 Strada Belvedere No. 6
 TELEFOANELE:
 Secret. General 4.84.10 Serv. Publicații 8.40.84
 Redacția politică 3.40.88 Tipografia 4.84.48
 Sport 4.84.49 Cab. Administrat 3.40.90
 Abonamente 4.23.32 Cab. Directorului 4.84.47
 Secretariatul și convorbiri cu Provincia 3.40.86
 Proprietar:
 „Curentul” S. A. R.
 Inscris: Registrul Comerțului sub No. 15.935
 Trib. Ilfov, Registrul publicațiilor, No. 174/938
 Taxa poștală plătită în numerar conf. ord. Dir.
 Gen. P. T. T. nr. 55740-929

Curentul

Săptămâna laptelui

TEXT ȘI DESENE DE a.d.r.

Biblioteca Academiei Române

CONSTANȚA 13. — Azi dimineață, pescari de pe litoral, ducându-se să ridice pașile, au găsit înăuntrul o mare cantitate de crapi de Dunăre. Acest fenomen e puțin obișnuit și se explică prin apa dulce revărsată din abundență în mare.

Întru cât pescuitul în apă dulce este oprit, P. A. R. I. D.-ul a aruncat întreaga cantitate de pește în mare.

20.00: Marea noastră, de prof. Ion Simionescu;

20.15: Concert de mandoline. Orchestra Ion Fazăl; Flori de Mai-potpururi de Victor Casanova; Durerea dragostei-vals de Kreisler; Chitara-tango a-aranj de Fazăl (chitară: Richard Juroiski); Murmurul florilor de Bion; Narcissus de Nevin; Andaluzia-vals spaniol de Poppy.

20.50: Concert simfonic al orchestrei Radio, dirij. de Th. Rogalski; Compozitori Români: Sută în stil românesc de G. Enacovic.

UNIVERSITATEA RADIO

21.30: Copiii la mare, de Docent Dr. Horia Slobozianu.

21.45: Continuarea concertului simfonic: Nicolae Brăzeanu: 1) Fantezie simfonică; 2) Sărătoreau-două tablouri simfonice; a) Duminica la slujbă (cu cor); b) Petrecere la nuntă (dirij. de autor).

22.30: Radio-Jurnal. Sport.

22.45: Concert de noapte al Orchestrei Grigoraș Dinicu-transmis de la restaurantul „Continental”.

23.45: Jurnal pentru străinătate în limba germană și engleză.

STRAINĂTATEA

356.7 m. BERLIN 100 kw. 841 kHz.

16: Emisiune distractivă; 17: Concert din Königsberg; 18.30: Tablouri radiofonice; 19: Orh. Hans Rauber; 20: Inf. 20.10; Miliza Kiepura cântă cu Barabas von Gecky (plăci); 20.45: E-coul seri; 21: Orh. Filarmonică, dir. Steiner (Beethoven, Brahms); 22: Concert soliști; 23: Met., inf., sport.

420.8 m. ROMA 50 kw. 713 kHz.

20: Inf. în limbi străine; 20.10: Comunicate; 20.20: Lecții de germană; 20.40: Plăci, muzică variată; 21: Semnal orar, comunicate, jurnalul radio; 21.30: Muzică variată; 22: „Printesa Liana” operetă în 3 acte de Tito Schipa; 24: Jurnalul radio; 0.15: Muzică de dans.

431.7 m. PARIS P. T. T. 120 kw.

18.30: Muzică la plăci; 18.50: Jurnal; 19: Cor; 19.15: Inf. radio; 19.30: Cântec de orator; 19.45: Muzică de Casadesu; 20: Jurnalul radio, inf.; 21: Varietăți; 21.30: Fantezie radiofonică; 22: Muzică de cameră; 23: Sketch radiofonic; 23.30: Jurnalul radio, inf., met. 23.45: Teatrul vorbit.

ba Iulia); pr. II: Gelu Matei (Cluj);
pr. III: Cristescu D. (Brăila); pr.
IV: Popescu D. (Brăila); pr. V:
Sărbu E. (Căraș); pr. VI: Șherma-
n G. (Alba Iulia) și Fărcașanu
Aurel (Cluj); Mențunea I: Pleșia Io-
(Turda); mențunea II: Anastasescu
T. (Turnu Severin); mențunea III:
Bun Gh.

CLASA VIII-a: (Juriul alcătuit din
d-ra E. Pancu, inspectorat generală
d. Tudor Vianu, profesor la Faculta-
te de Științe din București, d. Rou-
Saret, consilier comercial pe lângă
Legăția franceză, d. M. Dard, lecto-
r la Universitatea din Cernăuți). *Pre-
miul I:* Târziu St. (Cărașesb); pr.
II: Trațănescu A. (Turnu Severin)
și Fechner Simion (Turnu Severin);
pr. III: d-nii Ionescu-Govora (Turnu
Severin), Kellner St. (Cărașesb), Po-
pescu M. (Brăila); pr. IV: Olariu S.
(Turda) și Popolescu I. (Călăraș);
pr. V: Mihail Stolica Marius (Șibiu). Că-
pușă E. (Cărașesb), Fialla R. (Cer-
năuți), Andelman (Chișinău Liceu
Hașdeu) și Ermolinsky A. (Chișinău
liceul „Eminescu”).

Cu organizarea comemorării au fost
 însoțirăți d-nii profesori: I. M. Ma-
 rinescu, O. Boteș și Gh. Călinescu.
 După acest important eveni-
 ment vom reveni.

**Cursuri de limba și
literatura engleză**

Între 10 Iulie și 7 August se va
organiza la Sinaia, un curs de limbă

PICTORUL EUSTATIU STOENESCU, a obținut un strălucit succes la expoziția biennială din Veneția.

În „Gazzetta di Venezia” apărută zilele trecute, se scriu următoarele:

„Dar ca să ne întorcăm la pictură, trebuie să vorbim de un magnific artist de origine română, care a al lui Eustatziu Stoenuescu. Poarte fin psiholog, pictor cu milioase pu-

pot fi formulate de oricine dorințe să se perfecționeze în limba engleză.

La aceste cursuri vor lua parte un număr de studenți englezi și vor predate de profesori aduși direct din Anglia. De fapt cursurile sunt organizate pentru toate țările sud-est Europe și în așa fel încât pot folosi numărul celor înaintați ci și celor începători.

sintă nici un interes. Dimitrieș III. I dare, America sau nu, e

tina sosită în arena emulației literare feminine este *do-soara Cella Serghi* cu romanul „Pânza de păianjen”, o debutantă.

Vrednic de subliniat este mai întâi faptul că un debutant găsește sprin-jin la o editură dintre cele principale ale Capitalei. (Romanul *do-soarei Cella Serghi* este lansat de editura Alcalaș). Deemul trebuie să recunoaștem că temă din capul locului — romanul „Pânza de păianjen” face o impresie bună.

Ne găsim în fața unei remarcabile îndemânări, deși puțin minuțioasă, de a scrie și a unei culturi proprii care face ca materialul de înconștietate cartea să fie străbătut de incontestabile calități intelectuale.

Asemenea calități n'au poate o legătură imediată cu arta de a scrie un roman; ele se presupun însă ca o etapă elementară care trebuie trecută atunci când opera nu este numai decât fructul unui izbucniri spontane și primitive care are rădăcinile în nici un fel de problema cultivării literare.

Cultura aduce după sine, mai ales la un debutant, mult bovarism. Reminiscențe din cele mai felurite opere citite și simțite, vin să curgă în scocul sforțării proprii. Fără îndoială *do-soara Cella Serghi* este foarte familiarizată cu tipul romanului mo-

atitudini care rezultă dintr-o trăire esențelor patologice revelate de acest roman.

Nu este mai puțin adevărat însă că romanul său urmărește, cu înșușii originale, soarta unei fete a cărei constituție pneumatică, ca să zicem așa, o pune în contrast cu legile stabilității sufletetii, o răpește într-unul terurului pe care calcă, consecvenții științifice, de cind din ea un fulg dramatic, suferind și pocios în același timp, — creind astfel o figură tipică modernă a eternel „donna mobile”.

Romanul este scris sub forma unei spovedanii prin scrisori și „jurnal”. Aceste femei, care se numesc Diana. Pentru necesitățile de construire literară, a acestei drame a vieții Dianei i se adaugă un rezonator, perso-nagiul care vorbește la persoana întâia, care a fost în atingere neconștientă cu viața ei și care după ce a văzut din exterior această viață, o află, citind „jurnalul”, și din interior.

Nu mai puțin surprinzător în acest roman al *do-soarei Cella Serghi* este finalul, cămarea autorea a știut că mult timp făcuse o artă de a scrie și să dea în pufulețe rănile delăs-fârșit, o culoare etică, sugerând o posibilitate de refacere a sufletului d-e-roinei sale.

D. V.

Doi dintre cei mai merituosi profe-

D. Romulus Vula, cercetător neobosit al satului ardelean, era cel mai indicat să scrie acest studiu dedicat în deosebi lumii științifice și publicului străin, — în care se lămuresc caracteristicile cele mai interesante ale obiceiștilor a Românilor din Ardeal. Importanța acestui studiu și rolul jucat de satul ardelean în cursul timpului și la prețioasele forme de civilizație populară pe care le-a creat. Studiul d-lui Romulus Vula — care va apare în curând în *Industria* — este deosebit de cuprinșor și așezat asupra satului ardelean. Este un manual erudit, care oferă datele de lucru complete cercetătorilor satului ardelean și în aceeași vreme constituie o bună sursă de inițiere și informație asupra bazelor etnografice ale acestui sat.

Într-un *Corolar* la studiu este prea cunoscut și neobosită luptă pe care o ducе pentru lămurirea și prestigiul turii religioase în lemn sau piatră asupra picturii, obiectelor liturgice, cărțile religioase și ziarografice, artelor făcătoare, etc.

Amândouă cercetările se bazează pe distinga prințino metodă științifică perfectă și prințino înțușă științifică care ne face cinstie în lumea științifică apuseană.

Problema editării...

Nimeni nu va nega că aștăzi scriitorii sunt în posesia acestui câștig și își găsesc editorul mai ușor ca altă dată. Vorbele rostite la Radio de către d. prof. Al. Rosetti, directorul editurii literare regale și conducător pricepus și de gust al unei editurii personale erau foarte drepte. „Aspectul negativ” al activității literare — aștăzi, când scriitorii tineri și bătrâni sunt siguri să găsească un deșeu

pentru creațiile lor, este de cent. Nu e mult de când romancierii de talent rămăneau fără editor; nu mai vorbesc de poeți și eseiști, obligați să renunțe la efort, în neputința de a găsi fondurile necesare unor lucrări refuzate de toți editorii!

Aceste cuvinte spuse de cineva autorizat, de experiența sa și spălată, confirmă o mare mizerie: deșubul cărților literare și științifice mai favorabilă scriitorilor, în posibilitățile lui de a găsi editor.

Fără îndoială, mărirea deșubului cărților literare dă și ea mai mult curaj editorilor de a tipări un scriitor român. Dar acest lucru nu putea înlocui decât o situație mai bună. Este așa dar locul și timpul... în preajma deschiderii marelui pavilion al cărții la 23 Iunie — să recunoaștem că la această problemă gășirii editorului, a contribuit favorabil în deosebi editura regală condusă de d. prof. Al. Rosetti. Ea a apreciat întâi de toate nevoile scriitorului de talent, nevoile creației literare, cum bine zice în cuvântarea sa, d. Rosetti. Celelalte editori, particulari sau de putere, așa mai prejos. Această, firește, după puterea lor.

Cine a urmărit cu atenție cărțile ce se tipăresc de editura regală și-a dat seama că mai mult din trei sferturi din ele — deși valoroase și utile — nu ar fi putut să apară fără sprijinul unei edituri care s-a abținut în același vreme posibilitatea de a le distinge și pe aceia de a le sprijini.

Nu este numădată firesc ca aceste două posibilități să meargă împreună. Cărțile, culegeri științifice, volum de filosofie, culegeri de poezii, cărți de

critică literară, ediții speciale al unor scriitori de valoare și ale clasicii, toate acestea cine s'ar fi încumetat să le tipărească? Ele ar fi încumetate fără încetare, încurajând la muncă inteligența și talentul.

Trebue să recunoaștem că problema editării trece printr-o fază bună. Nădăjduim că în curând vom avea și așa. Și ajată vreme cât alegerea și în drumarea editurii regale o are un intelectual distins și un om de gust, a acest lucruri nu se vor schimba.

„Pânză de pănjen”

Un fenomen curios care se verifică în ultimii ani, în literatura noastră este faptul că scriitorii seniori sau apărut atâtea opere care n'am văzut în mai multe decenii. N'am putut spune că aceste opere nu pre-

„Pânza de păianjen” face o impresie bună.

Ne găsim în fața unei remarcabile îndemânări, deși puțin minuțioasă, de a scrie și a unei culturi proprii care face ca materialul ce cinstește în creația de față deosebit de incontestabile calități intelectuale.

Asemenea calități n'au potest o legătură imediată cu arta de a scrie un roman; ele se presupun însă ca o etapă elementară care trebuie trecută atunci când opera nu este numai decît o scriere, ci este o creație artistică primitivă, care nu ridică în nici un fel problema cultivării intelectuale.

Cultura aduce după sine, mai ales la un debutant, mult bovarism. Reminiscențe din cele mai furtive opere, simțite și simțind că se scrie, se resimt în mod propriu. Așa îndolăză d-soara Cella Sergiu este foarte familiarizată cu tipul romanului mo-

stăciencian, face din ea un fuig dar mai puțin suferinșu și pofios în același urcare, creîndu-se că se scrie o modernă a eternel „donna mobile”.

Romanul este scris sub forma unor spovedanii prin scrisori și „jurnal”, a acestor femei, care se numește Diana. Pentru necesitățile de construire literară a acestor drame a vieții Diana are nevoie de un rezonator, și așa năguli care vorbeste la persoana în viață, care a fost în atingere necontenită cu viața ei și care după ce a văzut din exterior această viață, o așă, citind „jurnalul”, și din interior.

Într-o asemenea creație artistică roman al d-soarei Cella Sergiu este finalul, căreia autoarea a știut cum mult simț omeneș — deci artistic — să-i dea, în puținele rânduri delăsărgi, o culoare etică, sugerând o mare calitate de refacere a sufletului o-

D. V.

• Chair conformation, *trans*-decalin

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

